

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
સમઢાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

૫૩૩૪

તુફાને કરબલા

૭૨

માતમે શોહદા.

દીબાચો.

અય આશીકાને રસુલ, અને શીદાયાને અહલે-ખેન, માહે મોહરમમાં હજરત હમામે હુસેન અલે, અને તેમની સાથે શહીદ થનારાઓનાં ગમમાં જે મજલીસો કરવામાં આવે છે, અને તેમાં તેમનાં ઉપર પડેલી મુસીબતોને એહવાલ અહલે મજલીસને સંબલાવવામાં આવે છે. તે મુસીબતોનું ખ્યાન નઝમમાં મરસીયા, માતમ, નૌહા, રીવાયત, જોગીનામા, વીગેરેમાં નામીયા શાએરો અને સુખન-વરોએ જેઠેલાં તે આ કિતાબમાં દાખલ કરવામાં આવ્યાં છે.

અમારી કિતાબ દરીઆયે ગમ, અને છકરૂશ શાહાદતેન, એ જે કિતાબો મુસલમાન બાઇઓમાં ઘણી પસંદ પડવાથી અને એવી બીજી કિતાબો માટે વારંવાર થતી માંગણીઓને લીધે આ કિતાબ તુફાને કરબલા ૭૨ માતમે શોહદા છપાવી છે.

આશા છે કે અમારી બીજી કિતાબોની પેઠે આ કિતાબ પણ
અમારા ઘરાબોને જરૂર પસંદ પડશે.

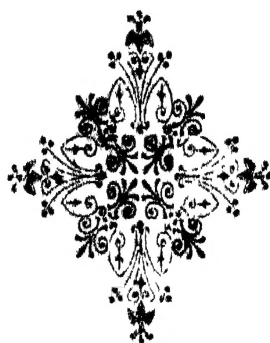
પ્રસલામી બાબતોની તથા ગઝલોની અને તવારીખની કિતાબો
અમે છપાવેલી છે. તેના બહોલો ઉઠાવ થાય છે, માટે તેમાંની કિતાબો
ખરીદ કરવા માટે વિનંતી કરવામાં આવે છે.

આ કિતાબમાં કોઈને કંઈ ભુલ નજર આવે તો તે માટે દર
ગુજર કરશો.

મુ. બીલીમોરા,
દેગડીસ્ટ્રીટ.

૧

લી. દુઆગો,
મીર સૈયદઅલી કાદરી.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૩૩૪

વર્ગિક

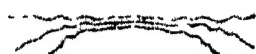
પુસ્તકનું નામ જુહાને ડરખાના

વિષય ૬૪૬ ભ:૪ ૪૧૮

તુફાને કરબાલા,

૭૬

માતમે શોહદા.

૭૮૬

રિવાયત—૧.

મીસરેમેં પેહલે હમરેં છલાહી રકમ હુવા,
સાનીમેં નાઅતે સૈયદે અરખો અજમ-હુવા.
પસ નાઅત મુસતફાકે જો હેં ખાસ આર યાર,
તૌસીફ ઉનકી લીખકે યે શૌકે અતમ હુવા.
યાને જો અહલે-ખેતે રસુલે અનામ હેં,
લીખતા હે બાદ વસ્ફ જો ઉનપર સીતમ હુવા.
બાઇ મુવા ભતીજ મુવા બાનજ મુવા,
શખ્ષીરકે છગરપે જખમ પર જખમ હુવા.
ફરમાયે શૌકે અય મેરે અસગર હજર હેયફ,

તેરાની ખુશ લખ ન શીર પાતીસે નમ હુવા.
 દુરમાને જેલ નાળે! ચચા તુમ દુરાતસે,
 લખ કરતે માક આપકા દહના કલમ હુવા.
 લલિત ખુદા હે અપના ને ચાહે કરે વેહી,
 કીસમતકાની નવીના કહી બેશો-કમ હુવા.

સલામ—૨.

કેહતે યે જયનુલ અખા લીજે સલાતો સલામ,
 શાફઝો રોજે જઝા લીજે સલાતો સલામ.
 આપકે લાશેયે ના કેહતે યે યે આબેદી,
 સુનકે મેરા માજરા લીજે સલાતો સલામ.
 બાબા યહાં સખકે તઈ લેકે મદીનેસે આયે,
 આર ચલે સર કટા લીજે સલાતો સલામ.
 લોટતે હો ખાક પર અય મેરે બાબા ફુસેન,
 નેઝેયે સર હે ચડહા લીજે સલાતો સલામ.
 બેવા હો અહલે હરમ રોતે હેં સખ સર પટક,
 કીસકા નહીં આસરા લીજે સલાતો સલામ.
 હટોયે ખીડલાયે કર અહલે હરમકો લઈ,
 શામકો ચલના કયા લીજે સલાતો સલામ.
 આપકા હમ આસરા છોડકે જવેં કહાં,
 નુરે જીગર મુરતજા લીજે સલાતો સલામ.

કરતે હેં હર વક્ત પર યે લઈ જોડો જાગર,
કીમસે કહેં માજરા લીજો સલાતો સલામ.
દારા તુ ધતમામ કર ગમયે હે દાગીર જાગાં,
સરવરે હર દો-સરાં લાજો સલાતો સલામ.

ફાતેહા—૩.

અવલ તો રહે પાકે પંચગરપે ફાતેહા,
મુલતાને દો જહાં રહે સરવરપે ફાતેહા.
મીન બાદ ઉનકે હોવે બા ખુલશાયે રાશેદી,
અબ્બાસો હમઝા અમ્મે પંચગરપે ફાતેહા.
મીન બાદ ઉનકે હઝરતે હસનેને પાક પર,
ઝોર હોવે ઉનકે ચાર દીલાવરપે ફાતેહા.
શીર ખિનતે મુસતફાડી હો અવલાદો આલપર,
શીર તબ્બએ તાબેઈને મુતક-હર પે ફાતેહા.
શીર જુમલે મોઅમેનીન પર ઝોર મોમીનાત પર,
દાફેઝ પરહ અપને અબ્બુઓ માદરપે ફાતેહા.

મુજરા—૪.

સીનયે શબ્બીર હે ઝોર ઝાતુયે જલ્લાદ હે,

મુજરમ સુખા ગલા હે ખંજરે રવલાદ હે.
 સર્દ પાની તુમ પીઝો રોઝો લમારી પ્યાસ પર,
 વુખ્લા કરના તીશના લખ જે શીમરા દબદ હે.
 લાશે માસીમ જળા પુત પામાલ તો ગોતી દુલન,
 યા અમીરલ મોઅમેની ફરીયાદ હે ફરીયાદ હે
 દેખકર અજબરકો આપસમે લખતોને કહા
 ધસ જવાંકા સદ વોહ કાટે વેતકે જે—અવલાદ હે.
 મદદા દીન હે ગલે મીલતે હે ખંજરમે હુસેન,
 હીચકીયોમે સાક આવાજે મુજારક બાદ હે.
 મન દીનોમે કેદ હે ચેલ આપકા જકીર દખીર.
 મીજમે ઉમકી મદદ ચેલ આપસે ફરીયાદ હે.

મુજરા—૫.

અય મુજ—રમ રહમ ન આયા કુછ ચરખે કોલનકો,
 પામાલે ખીજાં કર-દીયા જોહરાકે ચમનકો.
 પાની ન દીયા મુજ—રમ સુલતાને જમનકો,
 તરસાયા હે જે—આખ શહે તીશના દહનકો.
 જયનખતે કહા રોકે ચલે શાહ જો રનકો,
 અય બાઇ કહાં છોડકે જાતે હો અહનકો.
 ઉટોપે ખીલયા હ-ર-મે શાહે જમનકો,
 બાધે થે લઈ શાનએ આખીદમે રસનકો.

કુશતોંકે હુયે પુશતે લહુકે બહે નાલે,
 તલવાર લીયે જળ અલી અકબર મયે રનકો.
 સરવરતે કહા રોકે ખુદા હાશીજો નાસીર,
 ઘોડેયે જળ અસવાર કીયા ધખને હસનકો.
 રંજ અસા કીસીતે નહીં આલમમેં ઉઠાયા,
 કયા આખીદે એકસકે લીખું રંજે મેહનકો.
 જંગલમે લીનાસ આયાથા જસકે લીયે ચારો,
 મોહતાજ હે લાશ કિસકી સદ અશસોસ કશનકો.
 જળ મ્યાનમેં નીકલી શહે જશાનકી તલવાર,
 એ—દમ કીયા એક દમમેં કષ્ઠ તીરે શીગનકો.
 ગુચેકી તરેહ તંગ હે દીલ બાગે જનાંસે,
 અમ અલીયે વફા રોઝયે સુલતાને જમનકો

સલામ—૬.

મુજ-રખ હુરકો શાહસ ધજને વગા મીલા,
 આસા ગલા કટાકે શહીદોંમેં જા મીલા.
 જંગલમે રોતે શીરતે થે મુસલીમકે નૌ-નીહાલ,
 જસદમ ન કાશીલેકા ઉન્હે રાસતા મીલા.
 કાસીમ અયાસે કેહતા થા જ ચાહતા હે આજ,
 તીરોંસે સીના તેગસે દીજે ગલા મીલા.
 હુડે જો શાહને બાધકે બાજુ કટે હુયે,

કળ્પજે પે એક દસ્ત મીલા એક જુદા મીલા.
 રોગે સકીના કેલનીવા પાની મગાવા ક્યું,
 જતા હુવાબી હમમે ન મેરા અગા મીના.
 શાહ કેહતે થે કીસીદા મીલેગા ન ખરકમે,
 અખ્યામ જયસા બાઇ મુજે બા-વશ મીના
 ક્યા રોગે શાહ બચ્ચેદે જાતી લગા લગા,
 કાસીમકા રનમે જળ તને બે દસ્તો પા મીલા.
 અકબરકો શાહ હુડતે તો કેલતે ચેલ લઈ,
 બેરેકા યા ઇમામ કહો કુછ પતા મીલા.
 મા રખ ચેહ હે દુઆ કહે કરખલાકે લોગ,
 મોનીસ બી જાયેરોમે થહે દીકે આ મીલા

જોગી—૭.

જુકા કર સરકો સીજદેમેં યે કેહતા હે કલમ અપના,
 હું આસી પુર ગુનાહ યા રખ તુ કર ફઝલો કરમ અપના.
 સંવારો તનકા મઠ અપના અય જોગી દેખલો દરશન,
 ઇસી મેહશીબમેં જલવા-ગર હુવા આકર સનમ આપના.
 સબકર જોગ યે તનપર શીરે દેરો હરમમેં તુમ,
 સબી આખીદો ઝાહીદ પર હુવા આખીર બરમ અપના.
 કીસી ગુલપર ન શયદા હમ ન ખાહીશ હે ગુલીસ્તાંકી,
 તમાશા દેખનેકો ખુદ હે દીલ બાગે ઇરમ અપના.
 હીલાલ આયા ફલક પર જળ નઝર માહે મોહર્રમકા,

દીલે મગરહકા ગમસે હુવા તાઝા જખમ અપના.
 કહા અખમાસકો શાદને સુયે કરખત મજોજી અમ,
 સમી ફોજો હુસેનીકે રખો આગે અલમ અપના.
 મરઝ કુફેકો જખ પહોંચે બ-જડો હરામનો શોત,
 કહા શાદને લખનોંસે કહો કયા હે અઝમ અપના.
 કટાનેકો યે ગુલ ખુટે ચમન ઝોડરાકા લાયા હું,
 રઝામેં અપની ખાલીકકે મેં ગાડા હું કદમ અપના.
 સરે અતહર તહે ખંજર રખા શાગીલ હુસેનાને,
 ખયાં કયા કયા કરંમુશકીલખહોત હે રંજો ગમ અપના.

જોગી—૮.

જોગી પેહલે કહો ખિસમીલ્લા, બાદ ઉસકે કરો ઇશકે અલ્લાહ,
 લીજો લીજો મેરા ઇશકે અલ્લાહ, જોગી પેહલે કહો ખિસમીલ્લા.
 મુશકો ગુલામસે ઘોકર મોંલકો, સીના સફા કરકે પરહ લીજો ઇશકો,
 રાહબરસે અપને પેહલે જા પુછો, અપને રાહબરકો તુ જાન અલ્લાહ.
 ખિસમીલ્લા રૌશન દીલકો કરાદે, શીરકો કુકસે દીલકો શીરાદે,
 કીચો ખુદીકો દીલસે ગીરાદે, ઉસકે આગે તુ પાવેગા અલ્લાહ.
 હમતો વઝીફા ઉસકા કરેંગે, દીલમેં ખઝાના ઉસકા બરેંગે,
 હાથ લે માલા ઉસકો પરહેંગે, શુક્રે અલ્લાહ હે અલ-હમ્દો લીલ્લાહ.
 કુરઆંકે અંદર પેહલેસે લીખખા, ગંજો ખદીસે વોહ પાક અલ્લાહ,
 જોગી નઝઝારા કર ઉસકા લીલ્લાહ, દોરતો ખુદહીખને આરીફ અલ્લાહ.
 જો કાઇ બને હેં ઇશકે મીયાં શાગીલ, વીર્દ ઉન્હેં કુછ નહીંયે મુશકીલ,
 માંસીન ઉકખાકી હે યે મંઝીલ, ઇશમે આઝમ હે યે પાંક વલ્લાહ.

જોગી—૯.

ધરકે અલ્લાહમેં દીલકો લગાના, ઓર કદમ રાહે હકમેં જમાના,
દમકા કરકે નજર આના જના, તનમેં ધુધરીકા હુસે ખગના.
પેહલે આશીકકા યે દોને મદસદ, સમજે દસ્તીકા અપની વોહ નાખુદ,
ખાદ-અન્ન પાકે અપના દીકાના—તનમેં ધુધરીકા.

ન કીરી પર નજર હોવેં દરદમ, દીદે મદમુદ તખ હે મુકદમ.
નકશે અલ્લાહ દીલપર ખુદાના,—તનમેં ધુધરીકા.

નકસ અપનેકો જો કાઠ પેહછાને, અસ વોહી માઅરેકત હકકો જાને,
દમકા ખાલી નહીં આના જના,—તનમેં.

ખાલી દીલયા હે માટીકા યે તન, કયસી આતી સદા ઇસસે ધન ધન.
હે સદા ધુધરઆંકા પરાના—તનમેં.

હે હુલુલો કિરબ મસમેં દરદમ, રખ ખખર ઇસકી દીલસે તુ કાયમ,
એકદમ ભી નહીં જાયે જના—તનમેં.

શુગલ કરતે હેં ઇસતોર શાગીલ, દેખે હર શયમેં ઉસકો હે શામીલ,
હે વોહી નહીં કાઠ ખીગાના—તનમેં.

જોગી—૧૦.

જોગી દીલકા ખના સાદ દરપન,
અપનેમેં આપ કર પીયુકા દરશન જોગી.
દીલમેં તો યુગજ સારા બરા હે,
ઓર કયરા હસદકા ધરા હે,

દેખ અપના ઉઠાકર તુ દામન—જોગી.
 હીરસે દુન્યાને હે તુજકો ઘેરા,
 દીલમે સારા ભરા હે અંધેરા.
 પાક પેદલે ખનાયે તનો મન—જોગી.
 ઇરાકે મારલાગી આનશકા બરકા,
 હુગમે દુન્યાકા કર દુર ધરકા.
 જગમ કહાવેગા જગમે તુ અલસન—જોગી
 મય હલજતકા કર નોરા પ્યાલા,
 જુકરે કલમીકા લે લાથ માલા.
 આર પકડ લે કામ જાગે મામન—જોગી
 દુર કર દીલસે ફખરો ગુરરી,
 તાકે હાસીલ હો તુજકો હુઝુરી.
 છોડ દે ચાર યે અપના બચપન—જોગી.
 પયદા કર કામ કામીલ તુ મુસ્શીદ,
 હે યે હાફેઝકી તુજકો તકૈયુદ.
 ઇદમકા પાયેગા ફીર તુ મખજન—જોગી.

જોગી—૧૧.

વજીહા અપના હર શામે સહર અલ્લાહી અલ્લા હે,
 દીલે મુઝતરકા હરએક દમ જુકર અલ્લાહી અલ્લા હે.
 કહા હે ફજ ગુરની અજઘર કુમ હકને કુરઆમે,
 લો જુકરે હર બશર શામે સહર અલ્લાહી અલ્લા હે.

દરખતે દીલપે જામ અપને દમે આરાકો ખીચેગા,
 ધલાહી જકરીયા કેનકર દજર અલાહી અલા હે.
 ચમનમેં છુલખુમે ગુલમેં જેરી જુલવા નુમાયાં હે,
 તુ દેખેગા જીધર રીરકર ડિધર અલાહી અલા હે.
 તુએ કીસને અદમસે જાકે લાયા જનીમે હસતી,
 ઉસી ખુશીદે જરરમેં નીગર અલાહી અલા હે.
 થેલી ઝંગે કુદર સારા દીલે નાકીસસે કાહેગા,
 તુએ બેહતર થેલી સયકલે જીકર અલાહી અલા હે.
 ચીરાગે ખાનયે વયરાં ફરોજાં કરકે અગર ધસલામ,
 નજરસે દેખ સારા ધર જીધર અલાહી અલા હે.
 મીસે તનકો અગર અપને તીલા કરનેકી ખાલીશ હો,
 તો લે યે કીમીયા બેહતર નગરૂ અલાહી અલા હે.
 મીટાના અપની હસ્તી યે તુફેલે મુશકીલ અય શાગીલ,
 નહીં દુશવાર હે તુજકો અગર અલાહી અલા હે.

જોગન નામા ૧૨.

મેંતો કરબલમેં મસકન કંઈંગી,
 શાહકે ગમમેં બિરોગન બનુંગી.-મેંતો.
 ગલેમેં સેલી બગલ મીર્ગ-છલા,
 હાથમેં માલા કાનોંમેં ખાલા,
 નામ સૈયાંકા હરદમ જપુંગી—મેંતો.
 દીલકો અપને કંઈંગી મેં પાર,

ગમમેં સૈયાંકે લે એક તારા,
 નામ લે લેકે વાકા ન પુંગી—મેંતો.
 મેંતો ધુની રમાડંગી બનમે,
 ખાકે કરબજ લગાડંગી તનમે,
 રીંગમેં શાહકે જલમલ મડંગી—મેંતો.
 બનકે જોગન શીરંગી મેં બનબન,
 વિદલખ પર મેરે હો ગા રનરન,
 રંજ જો કુછકે હોગા સહંગી—મેંતો.
 નાસેહા મેં ન માનુંગી કેહના,
 બનકે જોગનહી કરબજમેં રેહના,
 શાહકે ગમ-મેંહી મેં બન દુંગી—મેંતો.
 રંજ જો કુછકે હોગા સહંગી,
 શાહકે ગમમેંહી બન દુંગી,
 અય રજા માર બાસન રહુંગી—મેંતો.

મરસીયા—૧૩.

અય મેહર સવા નેઝેપે મગરેબસે અયાં હો,
 અય સુખ્હો શમે હથ હુવે-દાયે નીલાં હો.
 અય સાખીત વ સૈયારા ન સાકોન ન રવાં હો,
 અય દૌરે ફલક અબ ન જમોં હો ન જમોં હો.
 અય શમએ કમર ગુલ હોકે અંધેર હુવા હે,
 સર શમએ નખીકા તહે શમશીર હુવા હે—૧.

અય અહમદે મુખતાર દમે આહો કુગાં હે,
 ખંજર શહે મજલુમકી ગરદનપે રવાં હે.
 યા હયદરે કરીર યે નયરંગે જહાં હે,
 તાજે સરે કવનેનકા સર જેમે સીનાં હે.
 યા ફાતીમા રયાદ કે બે-ધર હુમ જયનખ,
 બે-ધર હુમ બે-મકના વ ચાદર હુમ જયનખ—૨
 અય અરશે જરી ખાક નશી સોગ નશી હો,
 અય ખાકે જર્મી પયર-હને અરશે જરી હો.
 અય શરએ મુર્મી શાહીદે કત્લે શહે દી હો,
 અય રહે અર્મી જને પયંજરપે હુજ હો.
 ધદરીસ ન રખ રશકસે તાર આજ કદનકા,
 બાટગા જે હુલા વોહ હે મોહતાજ કરનકા—૩
 અય મેહર તુ ઇસ માહમે મગરેખસે અયાં હો,
 અય કુસ્સે કમર ચાક તુ માનીદે કતાં હો.
 અય સુરે સરાફીલ મોઢેયાયે કુગાં હો,
 અય સાખીતો સંધારા તહે ખાક નીહાં હો.
 અય હશ્ર મીટા નામો નશી શીમરો અમરકા,
 સર કાટા હે ખાતુને કયાંમતકે પીસરકા—૪
 અય સુરે સરાફીલ યે નરખેકી ઘડી હે,
 બલવેમે બહન શાશએ મેહશરકી ઘડી હે.
 અય અર્ખ તુ ગીરતા નહો હયરત યે બડી હે,
 બાલાયે જર્મી અશકી દસ્તાર પડી હે.
 અય હશ્ર શિતાબ આકે નખી-બદા મુવા હે,

ખાતુને ક્યામતકા પીસર જુબહા હુવા હે—૫
 અય મુશતરી અબ જીનસે અબ્બકા હો ખરીદાર,
 નીકલે હે દુરે માઅ—દને અર—ફત સરે ખાઝાર.
 અગ મુનશીયે ગરદુ જીબ વ કુલ હો—ગયે બેકાર,
 લે પુરજો હુવા દફતરે કવનેનકા સરદાર.
 લીખ નારીયોમે લશ્કરે બે—પીરકા ચેહરા,
 કાટા ક—લ—મે તેગસે શખ્ખીરકા ચેહરા—૬
 અય તુહ તુઝે ઇસ નયે તુશંકી ખખર હે,
 ખુશ્કીમે જો કુખા હે વોહ શખ્ખીરકા ધર હે.
 અમ ઇ—સ—યે મરીયમ યે નયા જુલ્મે અમર હે,
 આબીદ હે અલીલ જોર યે ગરમીકા સપર હે.
 યુસુફ હે પડા હોગા યે ફખ તુમપે કુઅમે,
 ધર જલતા હે દમ છુટતા હે બેવોંકા કુઅમે—૭
 અય ખીઝર ખસ અબ હાથકો ધો આબે બકાસે,
 સકકાયે સકીનાકે કટે હાથ જદાસે.
 અય આલ ખરસ મા ન ખરસ અપની બલાસે,
 આકા જો હમારે યે વોહ સખ મર ગયે પ્યાસે.
 અય આબે બકા કયું નહીં તુ ખાક હુવા હે,
 હમાનકે ચશમેકા ખીઝર પ્યાસા હુવા હે—૮
 યા અહમદે મુખતાર દમે નૌહા—ગરી હે,
 બલ્લવેમે બની શતીમાકો દર બદરી હે.
 યા શાહે નજદ મુજકો યે દરદે જીગરી હે,
 બચપનમે સકીનાકો ગમે બે પીદરી હે.

યા હજરને ઝાહરા દમે શ્યાદો કુગાં હે,
 ઘોડે પે અદ કાંટાંપે સજજાદ રવાં હે—૯
 યા શાતીમા શ્યાદ કરો શેરે ખુદાસે,
 કહતે હેં બોહ-તેરકે ગલે તેગે જશસે.
 સમ ખલક હેં સ'નાજ બની શાતીમા પ્યાસે,
 યા શાહે રોસલ અર્જ કરો રખમે હુદાસે.
 યા શાહે નાતક તુમકો ખબર હે કે નહાં હે,
 બે-દીનકી તલવાર હે હલકે શહે દીડે ૧૦
 અમ બરકે છલા હજતે સરા પરદયે અશલાક,
 યે નારીયોંને તુરકે ચેહરેકો કિયા ખાક.
 છીને હે નિકાબે હરમે પંજતને પાક,
 દીલ બચ્ચોંકે હેં ગોશી સકીનાકી તરેહ ચાક.
 બર જલનેસે સર ખુલનેસ સદમે યે પડે હેં,
 કેહતે હેં અદ નીકલો હરમ ચુપકે ખડે હેં—૧૧
 રસ્સીમેં બંધા જબકે બોહ ગુલ-દસ્તયે મસલામ,
 હર મોરચેમેં લેકે શીર અશહરે બદ અંજામ.
 બરપા થા યે હંગામા કે શબકા હુવા હંગામ,
 ઉરીયાં બદનોંકો હુવા કુછ ફાકેકા આરામ.
 ખુરશીદને અંદોહે શહે છન્નો મલકમેં,
 ગોતા દીયા કપડોંકોં ખમે નીલે ફલકમેં—૧૨
 પાયા બે અલમમેં હરમે શાહે ઉમમકો,
 જુલમતને કુશાદ કીયા માતમકે અલમકો.
 કીબલેસે ન શબ આપથી માઅલુમ હે હમકો,

પોશાક સીપાહ કાચબેને બેજીથી હરમકો.
 યે ચાદરે શખ પેશ-કશ આલે અખાથી,
 ચાલીસ અઝાદાનેમેં એક શાલે અઝાથી-૧૩
 દી આકે મુતાદીને તીલ કોચે જકામેં,
 ખયમા કોઇ નાકી હે સીપાહે શોલદામેં.
 ખરપા કરો ખેવેકે લીયે દશતે વગામેં,
 સખને કહા એક તાર નહીં પરદે સરામેં.
 ગારત હુધ હુટી ગધ સરકારે હુસેની,
 બાકી હે બસ એક ખે મયે દરબારે હુસેની-૧૪
 ખામોશ દબીર અખ નહીં યારાયે સુખન હે.
 લાશે શહે-દી ઇનદીનો ખે ગોરો કફન હે.
 કેહ શાહસે કે તુ દાપ્તએ હર રંજે મેહન હે,
 મદદાહપે તરે સી-તમે ચરખે કોલન હે.
 ઇનઆમકા અખ હુકમ દો હમ-શકલે નખીકો,
 બીજવાઓ મદદકે લીયે અબખાસ અલીકો-૧૫

રિવાયત—૧૪.

ખુલાસો પાસ અપને જલ્દ શાહે કરખલા મુજકો,
 ન રખખો હોંદમેં બહરે મોહમદ મુસતકા મુજકો.
 શીકાયત ચર્ખકી હે ઓર ન કીસમતકા ગીલા મુજકો,
 બ-ફઝલે હક ફકત દરકાર હે તેરી અતા મુજકો.
 મુખાતીબ હોકે ઉમર સાઅદસે હુર સાફ કેહતા થા,

સીતમ સાદાત પર કરના નહીં હરગીજ રવા મુજકો.
 લડું કયસે હુસેન ઇખને અલીસે જાકે મયદામે,
 કે આતી હે રમુલુલ્લાહસે શરમે હયા મુજકો.
 પકડ કર દામને સરવર કહા સુગરાને રોરો કર,
 હુજુરીસે કરો અપતી ન અય ખા ॥ ખુદા મુજકો.
 યેહી ફરમાતે યે શૌકે શહા-મે' શહે-વાલા,
 ખસદ રાહે લક હે અપના કઠનાના ગલા મુજકો.
 કહા કરતી થી સુગરા તંગ આકર દરદે દુરીસે,
 પીદરકી તરેહ ભુલી હુમ મેરી કજા મુજકો.
 સકીના કેહતી થી ગીરીયા કુનાં યું અહલે જીંદાંસે,
 સરે શખ્સીર દીખલા દો કોઇ બહરે ખુદા મુજકો.
 મજામીને અલમ પહોંચાતે હે' જખ્મીલ લાલાકર,
 હે લીખના આજ એહવાલે શહીદે કરખલા મુજકો.
 જમાના મદહે-ખાને હજરતે શખ્સીર કેહતા હે,
 મીલા કયા ખુબ અય અતહર ખીતાબે ખા-સદા મુજકો.

રિવાયત—૧૫.

કેહતી થી ખાનુ રોકર ખાલી પડા હે જુલા,
 માં તેરી સદકે અસગર ખાલી પડા હે જુલા.
 બેહતા હે દુધ અબ યે કીસકો પીલાઉં પ્યારે,
 આ જલ્દ મેરે દીલખર ખાલી પડા હે જુલા.
 દેતી થી તુજકો જુલા જુલેમે' મે' સુલાકર,

અળ કોન સોવે આકર ખાલી પડા હે જુલા.
 ક્યસા બ હલક તેરે જાલીમને તીર મારા,
 અય મેરે પ્યારે દીલબર ખાલી પડા હે જુલા.
 અય મેરે પ્યારે મેરી ગોદી હે તુઝસે ખાલી,
 હું કીસકો અળ ઉઠાકર ખાલી પડા હે જુલા.
 અય મેરે લાલ તેરે નજદીક મેં જો હોતી,
 કુરબાન હોતી તુઝપર ખાલી પડા હે જુલા.
 તુરબતપે તેરી અળ મેં રોરો કે બસ હમેશા,
 લાઉંગી યે જગ્યાં પર ખાલી પડા હે જુલા.
 બર કબ્ર હાફેઝા અળ કુલોંકી ડાલી ચાદર,
 બોલુંગી હોકે મુઝતર ખાલી પડા હે જુલા.

રિવાયત—૧૬.

બોલી સરપીટ કાસીમઠી ફલહન,
 ચુડીયાં મેં બડહાને ન ફુંગી,
 મેવા મંડવેમેં હુધ મેં સુહાગન—ચુડીયાં મેં
 હો ગયા અપના માતમ સરાં ધર,
 ઢલ ગધ સરસે છસ વક્ત ચાદર,
 હોગધ અળ તો મેં હાયે બે-પર—ચુડીયાં મેં
 સેહરા શાદીકા જલ જાઓ અપના,
 યે નથી શાદી દેખા થા સપના;
 આતશે હીન્જમેં અળ હે તપના—ચુડીયાં મેં

ખાકમેં લેકે કંગનેકા ડાલો,
 દીલ તડપતા હે કાઝ સંખાલો;
 અબ ન અરમાન મેરા નીકાલો—ચુડીયાં મેં
 અયસે મંડવેકો યા રબ લગે આગ,
 ફુટે કયસે મેરે એકદમ બાગ.
 ખુનસે કરબલમેં ખેલા બના કાગ—ચુડીયાં મેં
 નીકલા અરમાન ન શાદીકા મેરા,
 કયસી ગરદીશને આકર ઘેરા;
 છાયા ખંડરેને કરબલમેં ડેરા—ચુડીયાં મેં
 હલદી હાથોંસે કીસકે નીકાલી,
 જસને આકત મેરે સરપે ડાલી;
 ફાલ હોમઘ જખાં કીસકી ડાલી—ચુડીયાં મેં
 નોચકર સરસે કેહતી બની બાલ,
 યે મીલા કયા જવાનીમેં જંગલ;
 મેં બને ખીન રહું કયું ન બદ હાલ—ચુડીયાં મેં
 શીરતા અહકર/હે જસદમ સીતારા,
 દર બદર ફીર વોહ શીરતા હે મારા;
 ઉસકા ચલતા નહીં શીર હે ચારા—ચુડીયાં મેં

સોહરા: ૧૭

ફલહે કાસીમકે સબ આબ હે સર પર સોહરા,
 હે યે લાસાની નહીં ઇસકે બરાબર સોહરા.

ચાંદસે ચેહરેપે ક્યા તુરે ધલાહી હે અયાં,
 રૂપે પુર તુર પે લાસાની હે જવર સેહરા.
 હતરે જન્નતસે હેં ગીલમાં બ સુયે કામીમ,
 કીશતીયે તુરમેં કુલોંકા લગાકર સેહરા.
 રકં બર બાંધતે હેં જબકે હુસેના પ્યારે,
 હોવે કિસ ચેહરેપે કેઅંદા ન કયું-કર સેહરા.
 સાશ મોતીસે સરા સેહરેકી હરએક લડીયાં,
 થા બજા કહીપે અગર કાને જવાહીર સેહરા.
 તારે મુકેશસે ગુંધા હુવા સર તા પા થા,
 જામયે જરરીકે બરાબર થા સરાસર સેહરા.
 ખુબ તહરીર કીયા સેહરા પે તુને મુશ્કીલ,
 ફેલ સકેગા ન કોઇ અયસા સુખનવર સેહરા.

સંદલ. ૧૮

આજ શીરદોસસે શખ્ખીરકા આયા સંદલ,
 હુરો ગીલમાંને ખુશી હોકે ચડાયા સંદલ.
 કીસ તજમ્મુલસે હુસેન ધખને અલીકા યારો,
 છતરો અંબરસે બસાયા હુવા આયા સંદલ.
 પરહતે સલવાત બહમ ખુલ્લસે હુરેં આઈ,
 આકે ખુશ હોકે વહાં સખને ચડાયા સંદલ,
 ધુમ ચો સીમ્ત થી સંદલકી શહે-વાલાકે,
 દેખને શાકસે હરએક થા આયા સંદલ.

કીજે તાચરીફ તો ક્યા કીજે ઉસ સંદલકી,
 હુરો ગીલમાંને જીસકા હો બનાયા સંદલ.
 મગ્ગ ખુશખુસે મોચ્ચતર રહા તા મર્ગ ઉસકા,
 જીસને થોડાસા ફેબી સુંધને પાયા સંદલ.
 ક્યુંન અહખાખ હોં ખુશ શેચરકો સુનકર હાફેઝ,
 ખુબ દીલ ચરખ વર્કીં તુને બનાયા સંદલ.

નાહા. ૧૯

જય-નખને દરે ખેમેસે યું શોર મચાયા, ર્યાદ ખુદાયા.
 પરદેસમેં લાઇસે મુકદરને છુડાયા, ર્યાદ ખુદાયા.
 લખ તીશના તુજે કતલ કીયા નેહરકે ઉપર મહલુમ બિરાદર.
 અફસોસ લઇનોંધો જરા રહમ ન આયા, ર્યાદ ખુદાયા.
 મેં બેકસો નાચાર નવાસી હું નખીકી, બેટી હું અલીકી,
 દર દર મુજે બે-રહમેને સર નંગે શીરાયા, ર્યાદ ખુદાયા.
 અસગરલી પુર અરમાન મુયે ખુદ્દ સીધારે, બાબા ગયે મારે,
 પાનીકે ધવિજ તીર લઇનોંધે લગાયા, ર્યાદ ખુદાયા.
 ખરછીકી અની સી-નયે અકબરમેં દર આઇ, ખાલીકકી હુલાઇ,
 નકશા તેરે મહખુખકા હુન્વાસે મીટાયા, ર્યાદ ખુદાયા.
 પામાલ કીયા નાશકો ઘોડોંસે સરાસર, અય શીદીયે દાવર,
 સર કાટકે નેઝેયે લઇનોંધે ચડાયા, ર્યાદ ખુદાયા.
 દુર છીને સકીનાકે તમાચે ઉસે મારે, કાન જખમી હેં સારે,
 રહમ ઉસકી મતીમીયે લઇનોંધો ન આયા, ર્યાદ ખુદાયા.

નોંધા. ૨૦

જ્યનજ્ય એ બાં કરતીથી ગરદુકી સતાઇ, હય હય મેરે બાઇ,
પરદેસમેં લુટી ગઇ ઝોહરાકી કમાઇ, હય હય મેરે બાઇ.
પાનીકે લીયે સાથ ગયે આપકે અસગર, શીર આયે ન શીરકર,
પાનીકે ધવજ તીરસે પ્યાસ ઉસને ખુજાઇ, હય હય મેરે બાઇ.
કેહતી હે સકીના મેરે સકકેકો ખુલાદો, યા પાની પીલાદો,
પાનીકે લીયે નેહરપે ક્યું દેર લગાઇ, હય હય મેરે બાઇ.
રોતી હે બાં કરકે યેહી વોહ જીગર અદગાર, અય શહકે અલમદાર,
અમ્મુનેબી અદસોસ મેરી યાદ બુલાઇ, હય હય મેરે બાઇ.
હે લાશ તેરી ધુપમેં બેસર પડી કર્યાં, ઓર ખુનમેં હે ગલતાં,
તુમ મર ગયે ઓર આહ મુઝે મોત નઆઇ, હય હય મેરે બાઇ.
ઉમ્મતકે લીયે આપને સર અપના કટાયા, પાનીબી ન પાયા,
સદકે તેરે મઝલુમીકે યે ઝોહરાકી જાઇ, હય હય મેરે બાઇ.
જ્યનજ્યકા અજબ હાલ થા હૈદર મેં કહું ક્યા, ફટતા હે કલેન્જ,
રોરોકે વોહ કેહતી થી હે યે ગમકી સતાઇ, હય હય મેરે બાઇ.

નોંધા. ૨૧

બાનુને કહા સોતે હો કીસ નીંદકે મારે, પ્યારે અલી અસગર,
ક્યા શુલશને જન્નતકી તરફ તુમબી સીધારે, પ્યારે અલી અસગર.
નીકલે ન તેરે દાંત તુઝે ધુટનીયોં ચલતે, માંદરને ન દેખા,
અરમાન મીલે ખાકમેં સખ આજ હમારે, પ્યારે અલી અસગર.
યે જીસ્મ તેરા તાજની ઓર ધુપકી તેજ, સાયેમ કહે ક્યા,

ਤੁਮ ਹੋਯੋ ਤੋ ਆਦਰਨੀ ਨਹੀਂ ਸਰਪੇ ਫਮਾਰੀ, ਘਾਰੇ ਅਲੀ ਅਸਗਰ.
 ਬਾਸ਼ੇਧੇ ਤੇਰੇ ਰੋਨੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਏਂ ਆਦਾ, ਮੁਝ ਕੁਝ ਜਲੀਫੇ,
 ਮੇਝੇ ਟਮੇਂ ਦੀਧਵਾਫੇ ਫਰਾਤੇ ਏਂ ਫੀਨਾਰੇ, ਘਾਰੇ ਅਲੀ ਅਸਗਰ.
 ਫਾਸੀਮ ਏਂ ਨ ਅਘਘਾਸਨ ਅਫਘਰ ਏਂ ਨ ਸਰਵਰ, ਆਘੀਫ ਏਂ ਸੋ ਘੀਮਾਰ.
 ਆਘ ਭੁਨੀ ਫੁੰ ਫੀਸੀਫੀ ਫੀਮਾਧਨਫੇ ਸਫਾਰੇ, ਘਾਰੇ ਅਲੀ ਅਸਗਰ.
 ਮਯਰਫ ਫੀਧੇ ਫਾਨ ਸਫੀਨਾਫੇ ਅਫੁਨੇ, ਆਰ ਮਾਰੇ ਟਮਾਧੇ,
 ਹੋਯੋ ਤੋ ਨਫਪਤੀ ਏ ਪਫੀ ਫਫਫੇ ਮਾਰੇ, ਘਾਰੇ ਅਲੀ ਅਸਗਰ.

ਨਾਛਾ. ੨੨

ਘਾਨੁ ਧੇ ਘਧਾਂ ਕਰਲੀ ਥੀਂ ਝੀਫਾਂਮੇਂ ਘ-ਝਰੀ, ਨਾਛਾਨ ਸਫੀਨਾ,
 ਤੁਮ ਘਫਕਸੇ ਘਾਸੀ ਸੁਧੇ ਫੈਸਰ ਫੇ ਸੀਧਾਫੀ, ਨਾਛਾਨ ਸਫੀਨਾ.
 ਤੁਮ ਧਾਫਮੇਂ ਘਾਘਾਫੀ ਘੇ ਘੇਟਾਘ ਥੀਂ ਫਰਫਮ, ਥਾ ਫਿਨਫੇ ਧੇਫੀ ਗਮ,
 ਆਘਧੀ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਫਝਰਤਫੀ ਸਵਾਰੀ, ਨਾਛਾਨ ਸਫੀਨਾ.
 ਤੁਮ ਭੁਲਮਤੇ ਝੀਫਾਂਸੇ ਫੁਫੀ ਘਾਪਸੇ ਮੀਲਕਰ, ਮੇਂ ਰੇਫਗਫ ਮੁਝਤਰ,
 ਆਘਾਂਮੇਂ ਜਫਾਂ ਫੇਂਗਧਾ ਟਾਰੀਫ ਫਮਾਰੀ, ਨਾਛਾਨ ਸਫੀਨਾ.
 ਅਫਵਾਫੀ ਫੁੰ ਮੇਂ ਫੇਰਸੇ ਕਧਾ ਮੁਝਸੇ ਅਫਾਫੇ, ਕੁਝ ਮੇਂਫਸੇ ਟੋਘੋਘੋ,
 ਫਧ ਫਧ ਮੇਰੀ ਸ਼ਾਫਜ਼ਫੀ ਮੇਰੀ ਫਾਫਲੀ ਘਾਰੀ, ਨਾਛਾਨ ਸਫੀਨਾ.
 ਪਰਫੇਸਮੇਂ ਮੋਫਟਾਘ ਫੁੰ ਮੇਂ ਘੇ-ਕਸੋ ਨਾਛਾਂ, ਝੀਫਾਂਮੇਂ ਗੀਰਫਤਾਰ,
 ਕਫਨਾਫੇਂ ਤੁਝੇ ਫੀਸ ਟਰੇਫ ਅਧ ਰਾਘ ਫੁਲਾਰੀ, ਨਾਛਾਨ ਸਫੀਨਾ.
 ਮੋਫਟਾਘ ਫੁੰ ਫਸ ਫਰਘੇ ਫੇ ਆਫਰ ਨਹੀਂ ਸਰਪਰ, ਫੁੰ ਮੁਝਤਰੇ ਸ਼ਫਫਰ,
 ਅਘੁੰਕਰ ਤੁਝੇ ਫਿਫਵਾਧੇ ਧੇ ਮਾਂ ਫਫਫੀ ਮਾਰੀ, ਨਾਛਾਨ ਸਫੀਨਾ.
 ਏ ਸਘੁਤ ਸਰਾਸੀਮਾ ਵਝੀਰ ਭੁਗਰ ਅਫਗਾਰ, ਆਰ ਫੀਫਸੇ ਘੇਝਾਰ,
 ਫੇ ਜਧੇ ਮੁਝਵੀਰ ਧੇ ਸੀਸਾਰਫਸੇ ਟੁਝਫਾਰੀ, ਨਾਛਾਨ ਸਫੀਨਾ.

નોંધા. ૨૩

રોરોકે ખ્યાં કરતી થીં યું જાનુયે મુઝતર, અય સિખ્તે પયંબર,
 તુમ મરગયે હમ હોગયે બે-મોંતીસો વારર, અય સિખ્તે પયંબર.
 જનતકો ગમે આપ રખું કીસકા સહારા, હે કોન હમારા,
 હય હય ન મેરે પાસ રહે અસગરો અકબર, અય સિખ્તે પયંબર.
 જીસ ઘરડી કનીજેંભી ન બાહેર કબી નીકલી, થીં પરદેમેં રેહતી,
 અય જયનખો કલસુમ હેં બે મકના વ આદર, અય સિખ્તે પયંબર.
 તૌકીર ન કી નારીયોંને આહ હમારી, અય આશીકે બારી,
 ખેમેકો જલાયા હુવા ખરખાદ મેરા ઘર, અય સિખ્તે પયંબર.
 કીસ તરેહસે કહુંગી મેં અશસોસ રંડાપા, હે દેસ પરાયા,
 સાહેબ મેરે વાલી મેરે સૈયદ મેરે સરવર, અય સિખ્તે પયંબર.
 હર જાયે ન માસુમ કે હે આલમે ગુરખત, ઓર રાતકી આફત,
 સહરામેં પડા હે તને તનહા મેરા અસગર, અય સિખ્તે પયંબર.
 કરતા હે ગુબરીશ યે વઝીર જીગર અશગાર, દેખું મેં દરખાર,
 હે આપકા ખાદીમ યે સરાસીમા વ મુઝતર, અય સિખ્તે પયંબર.

વાવેલા. ૨૪

હે યે દીલ પુર મલાલ વાવેલા,
 શહે આલી ખીસાલ વાવેલા-હે યે દીલ.
 કુમરીયોંમેં નહીં તાબો તાકત,
 બે સુને જકરે હાલે શહાદત,

સરો ગુલશનમેં છસ ગમસે હે પાયેમાલ-વાવેલા.
 ગુલ હે પઝમુરદા ગમસે સરાસર,
 હે સીયાહ-પોશ શાખે સનોખર,
 લાલાઓ નસતરન બી હે આશુરતા હાલ-વાવેલા.
 ગમસે ચંપા ચંખેલી હે ખરખાદ,
 માતમે શાહમેં હે સરો નાશાદ,
 ખુલખુલે ખસતા તનકે હે દીલપર મલાલ-વાવેલા.
 ગુલશને મુસતપાકે ગુલે તર,
 થે વોહ મશહૂર શખ્ખીરો શખ્ખર,
 ગુંચા તન સીમ તન માહે ઓજો કમાલ-વાવેલા.
 અય હસન દાગ વોહ દોલપે ખાયે,
 માહે કામીલને કખ અયસે પાયે,
 આજ રોરોકે અપની બની ચશ્મ લાલ-વાવેલા.

વાવેલા-૨૫.

છળને અસગર સગીર વાવેલા,
 ખાયે ખર હલક તીર વાવેલા—છળને
 ગોરટી કાયે સાંગું મી ત્યાચી,
 વાટ ધરલી કશી છધરાચી.
 ખાજલા કુશીયાંની ન ત્યાલા નીર—વાવેલા.
 ખાતુ રોષને ખસ કહેવા લાગી,
 મારી કીસમત એવી હાયે ભાંગી.

કેમ યાશે હવે મારા દીલને ધીર—વાવેલા.

શાહ જદ આયે વીચ કરખલા દે,

પાની દીંદા ન કુશી બલા બે.

ખખને હૈદરદા તંગ હાલ કીતાં શરીર—વાવેલા.

ગુફત અકબર ખાદિહ આખ મારા,

તીશના લખ અમ જીગર પારા પારા.

કુન ન જુલમો સીતમ અય શરીર—વાવેલા.

લાગી શખ્ખીરકે જખકે બૈયા,

રોકે જયનખ કહી મોરે બૈયા.

દુખસે તોરે કરજવામે ઉઠત હે પીર—વાવેલા.

રાજી અમરે ખલાલીયે હોકર,

કરખલામે દીયે તીશના લખ સર.

વોહ અય રહમાં જે શાદ્દએ યૌમીલ અખીર—વાવેલા.

વાવેલા—૨૬.

કહો મીલ ખાર ખાર વાવેલા,

દીલસે લયલો નહાર વાવેલા—કહો.

રાવી કરતા બયાં હાલે અસગર,

જસકે નાના રસુલે પયખર.

કીયા ઉસ ગુલસે તનકોબી ખાર—વાવેલા.

તીશનગી જખકે અસગરકો આખ,

યે નીદા લખ દહનસે ઉઠાખ.

કેહ ઉઠે તુમ નહો બસ બે-કરાર—વાવેલા.
 લેકે ગોદીમેં અસગરકો શખ્ખીર,
 સીમતે નદી ચલે હોકે દીલગીર.
 બાંકે બોલે લઇતાંયે ચેહ ખુદ પુકાર—વાવેલા.
 જીસકા કલેમા હો પરહતે અય લોગો,
 તીશના કિતકા નવાસા હે દેખો.
 પાની નદીસે દો મુઝકો અય ગુલમગાર—વાવેલા.
 તીર મારા શકી એક બદ અખતર,
 છીદ ગયા હલકે માસુમે અસગર
 હો ગઘ દસ્તે શખ્ખીરસેબી વોહ પાર—વાવેલા.
 જળ શહાદત હુયે ધખતે શખ્ખીર,
 જીનો ધનસાં મલક સખ થે દીલગીર.
 ચેહી કેહતે થે હર ગુનો ખાર—વાવેલા.
 હો ગયા ખામા જુઠું નખલે ધસ્તાદ,
 રહમાં કેહતા હે ફર્યાદ ફર્યાદ.
 કયા કીયે ગુલમ બચ્ચોપે હે નાબકાર—વાવેલા.

માતમ-૨૭.

ઝોય હાયે ચશમે પુરતુમ હો બોલી થે તુતી,
 આજ હે બહેન બાઇસે છુટી—રે ઝોય.
 થા ચઝીદે લઈકા ચેહ કેહના,
 ધખતે હયદરકો પાની ન દેના.

બાપુશી પીયેં ગળરો મળુસી—રે ઓય.
 શેરે ગમકો હરએક જ સત હે,
 તખાએ નુતળા વનરાં પગ હે.
 બોલી જ તખા ક્યા તકતીર ડુટી—રે ઓય.
 જસકા બાબા કે શેરે ખુદા હે,
 ઓર નાના નખી મુસતફા હે.
 પગાયા કેનકો રખે હાયે મુજ—રે ઓય.
 જાલોમોન ન પાની પીલાયા,
 ઓર ખેમેમેં આતશ લગાયા,
 સખ કમાઇ બી ઝોહરાકી લુટી—રે ઓય.
 જગરે રહમાં હે બસ થર થરાતા,
 ઓર જમીનો જમાં લરજા ખાતા.
 હો શીકસ્તા કલમ યહાંપે ડુટી—રે ઓય.

માતમ-૨૮.

ઓય હાયે ક્યા લીખું હાલ સુગરાકે ગમકા,
 સીના ફટતા હે ઇસ જ કલમકા—રે ઓય.
 રોકે સુગરા વેહ બોલી હો બેતાબ,
 ક્યું ન મેરે પીદરકો દીયે આબ.
 જો થા સરદાર અરબો અજમકા—રે ઓય.
 ઇતના આબીદને આંસુ બહાયા,
 બાપકે બમ સીવા કુછ ન ખાયા.

ગુલ થા રૂપસારોં પર ચશમે નુમકા—રે ઝોય.
તીર બર હલક અસગરબી ખાયે,
ઝોર અખ્ખાસ બાઝુ કટાયે.

હાયે શખ્ખાર પીયે જામ સુમકા—રે ઝોય.
લડતે શખ્ખાર થે રનમેં અયસે,
લાખોં પુઝમેં હો એક શેર જયસે.

થા નવાસા જો શાહે ઉમમકા—રે ઝોય.
આરઝુ હે થે શખ્ખારો શખ્ખાર,
દસ્તે ખુદ હો ઝોર રહમાનકા સર.

હે બરોસા તુમહારે કરમકા—રે ઝોય.

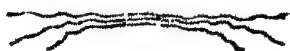
માતમ-૨૬.

ઝોય હાયરે જોકે ઇમામે જમાં થા,
બસ વોહ કરબલમેં તીશના દહાં થા—રે ઝોય.
ઝુલ્મ ઉમ્મતકા કરકે ગવારાં,

જુકા ખાસા ગયા રનમેં મારા.
જસસે ગરદુ'યે શોશ કુગાં થા—રે ઝોય.
આહ કાસીમકી વોહ નવ જવાની,

થી હસનકી વોહ ગોયા નશાની;
નુરે ચશમે શહે ઇનસો જાં થા—રે ઝોય.
થા વોહ નકશા રસુલે જમાંકા,
બાહ થા અકબરે નવ જવાંકા;

જીસકે સીનેપે જખમે સીનાં થા—રે ઝોય.
 ક્યેદમેં સારે અહલે હરમ થે,
 માથમેં આખીદે ચશમે તુમ થે;
 નેઝેપે શાહકા સર રવાં થા—રે ઝોય.
 ખસ ન મકસુદ લીખ હાલે મકતલ,
 અસ્ક જરી હેં ઝોર દીલ હે બેકલ.
 જક કયા હો હરમકે બયાંકા—રે ઝોય.

માતમ—૩૦.

ઝોય હાથે આજ અસગર અલી રન સીધારે,
 ઝોહરા બીબીકે થે વોહ પ્યારે—રે ઝોય.
 જુનો ધનસાં થે રોતે જમીં પર,
 ઝોર ફરીશતેબી ચરખે બરીં પર;
 અલ અમાં અલ અમાં સખ પુકારે—રે ઝોય.
 બદલે પાની થી પાની શહાદત,
 ચશમયે ફયેઝ બહરે સખાવત;
 તીશના લખ હોકે દરીયા કીનારે—રે ઝોય.
 નાભે નાભોને અયસે મયાયે,
 ચશમે દરીયાને આંસુ બહાયે;
 બન ગયે અખ થે આહ સારે—રે ઝોય.

તદખ હે જાંદગાની ખુદાયા,
ખીછધુ ઝોર સાંપને જોહર ખાયા;
જન દેતે હેં સમ ગમકે મારે — રે ઝાંચ.
રોજે મેહશરમે પાઉ શુલામી,
બા અદમ અર્જ કરતા હે પામી;
સદકે હોતા હે દરદમ તુમ — રે ઝાંચ.

બનજારા—૩૧.

મેં હુંડ શીરી બન સારા, ન મીલા મેરા બંજારા,
કોઇ પતા કહો પીતમકા, યે દાગ મીટા દો ગમકા.
બેતાબ હે દીલ હમારા—ન મીલા મેરા.
કુરકતમેં તેરી ઝો સાજન, નગરીમે કુકે બંજારન,
શીરે દસ્તમેં હોકે આવારા—ન મીલા મેરા.
નહીં માલુમ અબ યે હોતા, પીયા બગ રત્ના યા સોતા,
કયા જુલ ગયા વોહ પ્યારા—ન મીલા.
દર જહાંમેં હાયે ખુદાયા, શાહબાદ ન અપના પાયા,
કયા છુપા ગગનમેં તારા—ન મીલા.
મર લુત્ફે ખુદા હોબાવે, હાં ઝરીફ પતા બતલાવે.
કરૂં શુક કદીમી દુખારા—ન મીલા મેરા.

બનબરોડા ઉર.

ચલા ટાંડા સવાર બનબરોડા,
 ખેપ શેહરે મદીનેસે લેકર,
 હો ચલા કરમલાકા મુસાશીર.
 રાહે મવલામેં જન અપની કરને નીસાર—બનબરોડા
 સાથ લે અપને લાલો જવાહીર,
 માને કરજદે ખેશો ખીરાદર.
 પહોંચા દસ્તે બલામેં વોહ જબ ગમ—ગોસાર—બનબરોડા.
 છુટે કબજાક હર સુસે આકર,
 એક બજા હુવા શેરે મેલશર.
 ના કીયે ખોડે હક દીલમેં વોહ બદ—શઆર—બનબરોડા.
 કટ ગયે સબી ખેશો ખીરાદર,
 રહા બાકી ન કોઈ બી યાવર.
 હાયે એક તનપે હુટે હેં સદહા હમર—બનબરોડા.
 છૂરો ગીલમાં મલક જનનો આદમ,
 આયે અરઝો ફલક અરશે આદમ.
 ગમે શખ્ખીરમેં કયું નહું ખે—કસાર—બનબરોડા.
 હેં જન્મખે ઝરીફ સુખન—વર,
 ગમસે શોહદાકે હયરાં વ મુઝતર.
 કયું ન ખાદીમ કદોમી ભી હો અસ્કબાર—બનબરોડા.

બનબારા—૩૩.

મયા હુસેન હકકા પ્યારા, કરબલામે પ્યાસા મારા.
અફસોસ કે જોરો જફાકર, હુટે હેં રીયાઝે ખયંબર.
કોઇ દીયા ઉનકો ન સહારા—ગયા હુસેન.

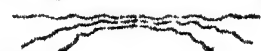
કરે ઝખ્ત સબી મીઠા પાની, બર આલે ખયંબર શામી.
સર પ્યાસાહી તનસે ઉતારા—ગયા હુસેન.

વોહ શીમરે લઈ જીલ જોશન, બ-રોઝે ખુમા કરકર રન.
સર આપકા તનસે ઉતારા—ગયા હુસેન.

ચો-સામતસે શીર તો આદા, સખ મીઠકે કીયે હેં ગોગા.
કોઇ તીરો તબર કોઇ મારા—ગયા હુસેન.

લાશોપે ચક્કાયે ઘોડે, બે-અદબ ન મોંહકા મોડે.
કુછ દીલમેં ન સોચા બિચારા—ગયા હુસેન.

ખામોશ હો હાફેઝ હસદમ, કર સૈયદે શોહદાકા ગમ,
હો ઉનસે તેરા છુટકારા—ગયા હુસેન.

રિવાયત—૩૪.

બને કાસીમકા બના ખુબ પ્યારા મંડરા,
કયું કે થા લાલો ઝમુર્દસે સંવારા મંડવા.
કીસસે ઉસ મંડવેકી હો દોસ્તો તહરીર સના,
થા વોહ યાકુતો મીરજનકા સારા મંડવા.
રો રો કેહતી થી ચેહી જયનબો ફલસુમ સદા,

કરકે વયરાં ચલા કાસીમ પ્યાશ મંડવા.
 દેખકર હુરો મલક કેહતે થે મંડવેકા સબી,
 બાગે જન્નતકા હે યા અર્શકા તારા મંડવા.
 કુબરા રોરોકે થે કેહતી થી બને કાસીમસે,
 જાઇયે છોડકે મત આપ હમારા મંડવા.
 ક્યું ન મરગુમે જહાં હોવે બક્ષા અય હાદેઝ,
 જામકે વોડ અયસાહી ખુશતર હો સંવારા મંડવા.

રીવાયત—૩૫.

હેગા થે તુરે ચશમે પયંબરકા તાઝીયા,
 ઇબને અલી સાકીયે કૌસરકા તાઝીયા.
 હેં સાથ જનકે જનનો બશર ચાકે પેરહન,
 હે થે હમામો માલીકા રહબરકા તાઝીયા.
 કીસ ધુમસે ચલા હે થે કરબલ અમ દોસ્તો,
 દીલખંદે બને શાતીમા અતહરકા તાઝીયા.
 હોતી હેં હુરેં જ્યાર મલક ઉનપે સખ નિસાર,
 હેગા શહીદે સાહીબે અકસરકા તાઝીયા.
 ગુલશનમે ખુલખુલોંકા જળ્યાંપર હે થે કલામ,
 હે થે સવારે દોશે પયંબરકા તાઝીયા.
 હે પાસ અમ અતાયે ઇનાયતસે અમ શીકોહ,
 યાને ફુસેન સૈયદે સરવરકા તાઝીયા.

રીવાયત—૩૬.

હે બરા આજ યહાં શેરે ખુદાકા દંગલ,
લખતે દીલ જનો જીગર શાહે હુદાકા દંગલ.
બ્રહ્મ આરાસ્તા હે આશીકે શોહદા આઝો,
હે યહી આજ શહે કરખો બલાકા દંગલ.
ખુબ રોલો ગમે હસનેનમેં જી બરકે યહાં,
આજ હે મખજને ઇસરાયે ખુદાકા દંગલ.
દોશે અહમદપે રહા કરતે થે હઝરત ને સવાર,
હે ઉસી મસદરે અલતાફે સખાકા દંગલ.
તીશના લખ દશતે બલામેં ને હુવા હેગા થહીદ,
હેમા ઇસ શખ ઉસી મહખુમે ખુદાકા દંગલ.
માલો જાં જીસને શીદ કરદીયા બહરે કિમ્મત,
મારો હે આજ ઉસી શાહે ઉલાકા દંગલ.
હારેજા તુબી ચલ ઝોર ખેહ અદખસે ઉસ જાં,
હે જહાં આજ શેહનશાહે હુદાકા દંગલ.

રિવાયત—૩૭.

જખ માહ મોહરંમકા દીલા આજપે આયા,
ખું ચરખે સીતમગારને રોરોકે બહાયા.
તહરીરે બયાં કરતે હેં ખું હઝરતે રાતી,
શખ્શીરને જખ તેગકે મયદાંમે ચલાયા.

શી-નાર કીયા લાખું લઈનોંકો બ એક ઝમ્,
 એક આનમેં લીખતે હેં કઇ માર ખપાયા,
 જુરાત નથી યે કીસમેં કોઇ આવે મુકાખીલ.
 એક આનમેં સગ લશકરે આદાકો હટાયા.
 જળ ખુનકા દરીયા હે બહા દશતે બલામેં,
 કિસ વકત યે આવાજા વહાં ગયેખસે આયા.
 હાફેઝકા રુખન સુનતેહી બસ છોડદી શમશીર,
 રાજી બ-રઝા જામ શહાદતકા હે પાયા.

મુસ્તઝાદ—૩૮.

અકબરને કહા બાઇસે ઝો નાઝકે પાલે,
 બા હુસ્ન નીરાલે,
 હલકુમમેં કયા જખ્મ હુયે તીરકે આલે,
 અય લાડલે બાલે.
 પાનીકે ધવજ ખુન પીલાયા તુઝે બાઇ,
 એક તીર જો મારા.
 અસ્લાહ કરે હશમેં મોંહ ઉનકે હોં કાલે,
 અય લાડલે બાલે.
 અમ્માકો તેરી મર્ગપે અબ રંજ નીહાયત,
 હોગા મેરે બાઇ.
 ઝોર જખમેં જુગર ગમકે ઉબર આતે હેં નાલે,
 અય લાડલે બાલે.

બાબાબી તેરે દરદા મુસીબતમે પ્યારે,
 દુન્યાસે સીધારે
 ક્યા અહલે જદા અપને પડે આજ હેં પાલે,
 અય લાડલે બાલે.
 હાદિઝસે મેં રયાદ કહુંગી મેરે મવલા,
 યે મુશ્મ હુવા હેં,
 માનીસા બહાયે હેં લઇ ખુનકે નાલે,
 અય લાડલે બાલે.

મુસ્તઝાદ-૩૯.

ખળને હમદરકે તુરી નશાં, બનમેં મારે ગયે,
 હાસીમે અકબર યે દોનોં જવાં, બનમેં મારે ગયે.
 હુરો અકબર બ-રાહે ખુદા, સર અપના કીયે હેં શીદા,
 છુકે પ્યાસે યે સખ પેહલવાં, બનમેં મારે ગયે.
 અસમર તીરલખી તીર ખાકે, હો ખુનમેં તર બતર,
 પાયે જબતમેં ઉમદા મકાં, બનમેં મારે ગયે.
 સખસે પેહલે તો મુસલીમને જાકે, સર કર દીયે હેં શીદા,
 બાદ ઉનકે પીસર ખુરદે જાં, બનમેં મારે ગયે.
 તેગ ઓર તીર દીખલાતેયે, વોહ સખ દુશ્મનાંને હુસેન,
 પાકે તકલીફ સખ વોહ જવાં, બનમેં મારે ગયે.
 વાયે આસોસ કરખલમેં સખ, વોહ સીખતે નખી દોસ્તો,
 તીસના સખ ઓર સુખી જવાં, બનમેં મારે ગયે.

મયા મુસીબતકા હાફિઝ બયાં, હો રકમ મુજસે યાં,
કયસે મજલુમ વોહ અલ અબાં, બનમેં મારે ગયે.

રીવાયતે સીદી—૪૦

કરતાહું બસ પેશ શુર હસ જાપે જાપાંસે બિસમીલ્લા,
સીદી કહેા માશા અલ્લા.

કુમ યુક કુમ યુક બોલે ધમામા મીસરી કહેં સુખરાનલ્લા,
સીદી કહેા માશા અલ્લા.

બોલે મહુંગા શોકસે બાખા લા હલાહા હલ લલ્લા,
સીદી કહેા માશા અલ્લા.

ઔર મહુંગા મીસરી ધમામા કહેં મોહમદ રસુલુલ્લા,
સીદી કહેા માશા અલ્લા.

બસ અય હનીફ હસ જાપેપે લીખ ઔર પરહ કુલહો વેલ્લા,
સીદી કહેા માશા અલ્લા.

રીવાયતે સીદી—૪૧.

વોહ કમલી વાલે રખ તુ બતાદે ચેન નહીં હે દોલકો મુદામ,
હેગા તડપતા સુખહો સામ.

મેરે વાલી હકકે સવાલી છતના કર શીદવીકા કામ,
હેગા તડપતા સુખહો સામ.

અળ તો નહીં તસકીં હે મુકરર દીલકો રખું કળ તકકે થામ,
હેગા તડપતા સુખહો શામ.

ચાસતે ખાલીકકે અળ મેરે શાહા જુદ બના ફીદવીંઝા ગુલામ,
હેગા તડપતા સુખહો શામ.

અય મેરે રહબર શારએ મેહશર જુદ પીલા ડૌસરકા જામ,
હેગા તડપતા સુખહો શામ.

હનીફ ગમગીં નહીં હે તસકીં જલવા દીખા અય શાહે અનામ,
હેગા તડપતા સુખહો શામ.

સવાલે સીદી—૪૨.

હોંટ ન લગે અયસા કહે ઝોર કોઈ શાઝેર અશઆર,
હોવે જસસે દીલકો કરાર.

શાયેક ફાયેક યાને લાયેક લાયે હેં તાઝી તકરાર,
હોવે જસસે દીલકો કરાર.

સીકતે મરવર સફરો દેદર જુદ સુના દીજે લલકાર,
હોવે જસસે દીલકો કરાર.

ખુશતરો અઝહર યાને સુખનવર જુદ સના કીજે ઇઝહાર,
હોવે જસસે દીલકો કરાર.

હનીફ કયું કર હઝકા હો ડર જગકા ખુશતર હે સરદાર,
હોવે જસસે દીલકો કરાર.

જવાબે સીદી-૪૩.

હોંટ લગાવે કીસકો ગરઝ હે સીદી યેહી કહેં બલકાર,
 આઓ સના સુન લીજો હજાર.
 દીલકો કુહાઓ ઓર ન જલાઓ દુખ ન કિહાઓ અય દીલદાર,
 આઓ સના સુન લીજો હજાર.
 હઝરત કિલકત ઓર વોહ સુરવત છોડ ન દીજો જીનહાર.
 આઓ સના સુન લીજો હજાર.
 આઓ સુખનવર અઝહરો ખુશતર સીદી ખડે હેંગે તૈયાર,
 આઓ સના સુન લીજો હજાર.
 ધનસાન જીશાકુ ઓર સુખનદાન આયે ક્યા હેગી તકરાર,
 આઓ સના સુન લીજો હજાર.
 હનીફ કસીફ ઓર બતીફ લીખ કોઇ તાઝા અશઆર,
 આઓ સના સુન લીજો હજાર.

મરસીયા-૪૪.

જખ યઝીદી રોજસે બેઝાર હોકર હુર ચલા,
 લશકરે ઇસલામમેં શખ્ખીરસે આકર મીલા.
 ગીરકે કદમેં પર કીયા અર્જ ઉસને અય સાહે હુદા,
 લખ્તે દીલ ઝોહરા ચિરાગે ખાનદાને મુરતઝા.
 બે-શકો બે શુખ્હા તુ અખ દીનકા મુલતાન હે,
 આજ કદમેં પર તેરે ચે જી મેરા કુરખાન હે.

હુરને રોરોકર કહા યે અય શહે આલી વિકાર,
ખીદમતે આલીમેં યે હાજીર હે અય તકસીરવાર.
અહલે-અયતે પાક પર ખુલ્મો સિતમ હેં બે-શુમાર,
હું બહોત લાચાર ક્યું બખ્શેગા મુજે પરવર-દિગાર.
દશ્રકે મયદાનમેં જય નજદીકે ખાલીક બહુગા,
ક્યા રસુમે પાકકો કિસ વક્ત મોંહ દીખલાડંગા
હાથ ફેરા હુરકે સરપર તય વોહ બખ્શને મુરતજા,
ચાર મોહબ્બતસે લગે ફેદને ઉસે છાતી લગા.
અબ હમારે સાથ તુ તકસીર હે બે કુછ કીયા,
સય ગુનાહાં બખ્શે તેરે તુઝસે મેં રાજી હુવા.
ખૌશસે તુ રોઝે મેહશરકે અબ બેબાક હો,
દુશ્મનોંસે જંગ કરનેકો તુ અબ ચાલાક હો.
ઇસ ઘડી બાઝાર હે દેખો શહાદતકા બરા,
નકદે જાં લેકર ખરીદારાં ખડે હેં જા-બગ.
સબ મલક ઉતરે તમાશોકો હેં અજ હુકમે ખુદા,
ખાંધકર હિમ્મત શહાદતસે સઆદત લેકે જા.
જબ સુનાઇ યે શહાદત શાહને તબ ખ્યાર કર,
હુરને તબ નાઅરા કીયા અલ્લાહો અકબર મારકર.
પીર કહા શાહકો અગર મેં હુકમ પાઉં ઇસ સમાં,
ઘેર કર ઉન મુજ્યોંકો જાકે માઈ બે-ગુમાં.
કુશીયોંકે ખુનસે કરતા હું મેં અબ દરીયા રવાં,
શામીયોંકે ઈસ ઘડી શમશીરસે તોહું સરાં.
શાહને તબ ઉસકો કહા ગર તુજકો યે અરમાન હે,

આજ આસાપશ હે લાઝીમ ક્યું કે તુ મેહમાન હે.
 તખ મહા રોરોકે દુરને અય શહે હર દો-સરા,
 આપકે ઉપર જો મેંને સખસે પેહલે ચલ દીયા.
 ઝોર અદાવત સખસે પેહલે આપસે મેંને કીયા,
 વાસતે ઉસકે બહોત અબ તદખ હેગા દીલ મેરા,
 ઇસલીયે ઉમ્મીદ હે ગર હુકમ શાહસે પાઉંગા,
 સખસે પેહલે મેં શહાદત પાકે મહાંસે જાઉંગા.
 અલ-ગરઝ દુરને બઝીદ હો શાહસે લેકર રઝા,
 ખીંચકર તલવારકો મયદાનમેં આયા શેર સા.
 એક પલમેં સર હજારોં મુજ્યોંકે દે ઉડા,
 દુશ્મનોંકે ખુનસે મયદાનમેં નાલા બહા.
 ઇસ તરેહસે ઉસને મારા મર્દ કમ મયદાનમેં,
 મારકર પામાલ સખકો દર દીયા એક આનમેં.
 કતલ કર દુશ્મન હજારોં પાસ શાહકે શીર ગયા,
 જોડકર હાંથોંકે તઈ રોરોકે અર્જ કરને લગા.
 અય શહે કોનો મકાં ઝોર વાલીયે હર દો-સરા,
 કમતરીં બંદેસે અબ દીલ તેરા રાઝી હો-ગયા.
 શાહને દરમાયા તુજસે દીલ મેરા અબ શાદ હે,
 મેહલ અબ જન્નતમેં તોરે વારતે આખાદ હે,
 મે બશારતકે સુખન જબ કાનસે ઉસને સુને,
 સોંકડો ના-મર્દ તબ બજારકે વહાં લગે બાગને.
 જંગ વહાં ઇસ તરેહસે દુરને કીયા હે ઉસ ધડી,
 અરથરાયે અરઝો ચર્ખ ઝોર ડરગયે જુન્નો પરી.

ચો—તરફસે આમે ધતનેમેં પ્યાદે ચોર સવાર
 ચેર ઉન સખને લીયા હુરકે તઈ હે એકખાર.
 આકે એક મરદુદને નેઝા ચલાયા ખુદ તર.
 વાર તખ સીનેકે અંદર હોગયા ખસ કારગર
 શાહને અપની ગોદમેં રખ્યા હે સરકો ઉસકે તખ
 ગઈ ચેહરેસે સખ ઉસકે આપને ઝાડી હે જખ
 આંખ ખોલી હુરને ચોર કેહને લગા યું બા—અદખ
 ખસ ગુલામે કમ—તરીસે તુમ હુએ ખુશનુદ અખ
 તખ, કહા શાહને કે ખુશ તુજસે મેરા દીલખન હે,
 ચોર રાઝી તુજસે ખસ અખ ખાલીકે રહમાન હે,
 અલ—ગરઝ હુરને કીયા આલે નખીર નાં ફીદા.
 રહ પર ઉસકે ધલાહી બેજ તુ રહમત સદા.
 ખખશ તુ સખકો ખુદા યા બહરે શાહે કરખલા
 મુશકીલેં આસાન કર તુ અખ તુફેમે મુસતલા.
 ખસ કર અય દાઉદ તુ ઉનકે ગુલામોંકા ગુલામ
 બેજ તુ ઉપર મોહમદકે દરદાં ચોર સલામ.

મરસીયા—૪૫.

જખ લુટ ગયા ઝોહરાકા ચમન દશતે બલામેં,
 શામીલ હુવા પ્યાસોંકા લહુ આકે શીદામેં.
 કોઇ ન રહા ફાંજે ધમામે દો—સરામેં,
 ખસ ધીર ગયા હમદરકા પીસર અહલે જશમેં,

તીર આતેયે હરસુસે ધમામે અમલી પર.
 દો લાખકા ઘેરા થા હુસેન ધળને અલી પર,
 મા શોર કે અળ નાયેબે હયદરકો ન છોડો.
 જીતા પીસરે સાકીયે કવસરકો ન છોડો,
 હે રતેલ જે બે-સર પીસરે ફાતીમા હો બાયે,
 જલદી યે મોહીમ સર હો તો બસ ખાતીમા હોબાયે.
 અય ગાઝીઓ ગર ખાકમેં ઝીશાંકો મીલાદો,
 રેહ-વારસે ખુરશીદે ધમામતકો ગીરાદો.
 દો રોજકે ખ્યાસેકો લહુ જલદ બહાદો,
 શાખ્ખીરકા સર કાટકે નેઝેપે ચડાદો.
 મહાપુરા કરો આખીદે આવારા વતનકો.
 બલવેમેં મીઠાલો શહે બે-કસકી બહનકો,
 દાઅવા હે શુબ્બઅતકા તો હીમ્મતકો ન હારો.
 નેઝા પી-સ-રે અહમદે મુખતારકો મારો,
 સૈયદકા નખી-બદેકા સર તનસે ઉતારો.
 ફરમાતે હેં શાહ કયા મેરી તક્સીર હે વારો,
 ખ્યાસા હું મુસાશીર હું ગરીબુલ ગુરખા હું.
 અલ્લાહ ગવાહ હે કે મેં બે-ગુરમો ખતા હું,
 અળ રહમ કરો હદસે સીવા હોચુકી બેદાદ.
 બે ધર કે લુટા હો ઉસે કયું કરતે હો બરખાદ,
 સખ મરગયે બાધ ન બતીજે હે ન અવલાદ.
 સુન-લો મેરી ગુરખતપે બહન કરતી હે ફર્યાદ,
 બાધ હે જે ધળ સી-ત-મે ઉમ્મતે જલસે.

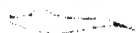
राते हुये नाना नीकल आये हें लडहसे,
 हजरतके सुपन सुनके पुकारे येह नडाकार,
 यहाँ रहम करेगा न कोछ आप-पे जीनदार.
 यल नयेगा छम हदोपे आम भंनरे पुंभार,
 ओके हममें लुटेंगे ह-र-मे अहमदे मुभतार.
 नालां तो हे शहे रसुवे हो-सराकी,
 छीनेगे रीत भीनते शडे किकल कुशाकी.
 येह सुनके ने आभोश हुये सीजते पयंभर,
 जीह आगये भीये हुये तेगांछा सीतमगर.
 ओके पुरक गझा ओर छह सो जुद्धमके भंनर,
 गो लापछा जलवा था अकेले शडे सहदर,
 तल-वारोंसे मजशह ने होने हुओ भवला.
 जेमेका तरक देभके राने लगे भवला,
 पडती थी तने पाकपे तीरोंकी ने मोछार.
 सभ पुनमे नढाये हुयेये सैयदे अणरार,
 सहमेसे नभीं डीलती थी टकराते ये छोडसार.
 हुन्या तो जला थी वोह क्यामतके ये आसार,
 पुरशीहको जुद्धमतने ने घेरा था नहामें.
 रातोङ्की तरेह दीनको अघेरा था नहामें,
 सर पीटके यहाँ शातीमा करती थी येह इयाह.
 आ पहाँया डिधर कल्लको शीमरे सीतम-छन्नह,
 छातीपे यडा शाहकी लीये भंनरे शैलाह.
 गुल था के यमन शातीमाका होता हे जरयाह,

ખુજતા હે ચીરાગ અહમદે મુખતારકે ધરકા.
 સર તનસે જુદા હોતા હે ઝોહરાકે ખીસરકા.
 બે-રહમ, ને સીનેકા ને જનુંસે દબાયા.
 ૪૮ ફટ ગયે સખ જખમ બદન ખુંસે ઉખલ આયા,
 બેચેન હુવા હયદરે કરારકા જાયા.
 આંખે ને ખુલી રોકે ચેહ કાતીબકો સુનાયા,
 આયે ન ખલલ ઉમ્મતે આસીકી દુઆમે.
 સીજદા મુઝે કર લેનેદે દરગાહે ખુદામે,
 બોલા ચેહ ઇમામે દો-જહાંસે વોહ સીતમગાર.
 કુછ નહા ન-ખખશેગી તુમ્હેં તાઅતે ગફકાર,
 શાહને કહા પાની દે ખીજકતા હે દીલે-ઝાર.
 તરસા ન મુઝે નઝેઅમેં અય કાશીરે ખુંખાર,
 લખ ખુરુકે હે મોંહ પ્યાસસે ખોલા નહીં જતા.
 કાંટે ચેહ જખાંમેં હે કે બોલા નહીં જતા,
 જલ્લાદને હય હય ન દીયા પાનીકા કતરા,
 ખંજરસે લગા કાટને હલકે શહે શોહદા.
 રેતીપે બહા ખુને જીગર-બદે વદુલ્લાહ,
 એક આનમેં સર તનસે જુદા હોગયા નાગાહ.
 થા શોર કે પ્યાસા શહે દીલગીરકો મારા,
 શીમરે સીતમ-ઇબ્રાહને શખ્ખીરકો મારા.
 યાં ખુંમેં તડપતા થા તને સીખતે પયંબર,
 જયનખ દરે બેમેપે ખડી પોટતી હે સર.
 અય "ઉ-સ" બસ અખ ખંજરે ગમ ચલતે હે દીલપર,

ધસદમ યે દુઆ માંગ કે અય ખાલીકે અકબર.
 બકીર તો હું મુદતસે ઇમામે અઝલીકા,
 ઝવ્વારબી કર મુજકો હુસેન ઇબને અલીકા.

માતમ—૪૬.

મેરા માસુમ પ્યારા, રાજ દુલારા, હાયે અલી અસગર,
 હમે છોડ સીધારા, પ્યારા હમારા, રાજ દુલારા—હાયે.
 છાંડકે હમકો ગયે યહાંસે, પ્યારે સરજન-હાર,
 હીજમે તોરે માદર તોરી, કરે હે સરજન-હાર,
 મેરી આંખોંકા તારા, દીલકા સહારા, રાજ દુલારા.—હાયે.
 બન બન હુંહું, જંગલ ભટકું, પાકું ન તેરા નશાન,
 પ્યારે અસગર જલ્દ ખખર લો, બતી હે મેરી બન,
 મેરી બન ખુદારા, કર એક નજારા, રાજ દુલારા.—હાયે.
 હાયે સીતમ, બેહોશ પડે હો, દીલપર ખાકર તીર,
 પ્યારે અસગર મોંહસે બોલો, કોન થા વોહ બે-પીર,
 તુમહેં કીસને હે મારા, બોલો ખુદારા, રાજ દુલારા.—હાયે.
 સરવર તોરે ગમમે રજા યેહ, બોવે હે અપની બન,
 જલ્દ ખખર લો, ગમસે છુડાઓ, અપના બતાઓ નશાન.
 કરે વાંપે ગુબારા, મારા યેહ નારા, રાજ દુલારા.—હાયે.

સખીલ નામા-૪૭.

અય આશીકે હુસેન ચે અરજે કલામ હે,
 પી-નગ્ગો ચે સખીલકા લખરેજ નામ હે.
 ઇસમેં શરાબ ખુલ્લકી લગ્ગત તમામ હે,
 પીના મુશીદ ઇસકા પચે ખાસો આમ હે.
 મતલુબ ઇસકો સાહેબો શરખતકા નામ હે,
 મૌબુદ ચે સખીલ બ નજરે ઇમામ હે—
 ખાસો ચે હે સખીલ ઇમામોંકે નામકી,
 લગ્ગત તમામ ઇસમેં હે દૌસરકે નામકી.
 ઇસદમ પીયો સખીલ ચે નજરે ઇમામકી,
 બુલો ન પ્યાસ સૈયદે આલી મુકામકી—મતલુબ.
 બે ઇસકા પાકે સાહેબો સયરાબ હોવેગા,
 યાદે હુસેન કરકે વોહ બેતાબ હોવેગા.
 ચશમોંસે જરૂરી અસ્કકા સયલાબ હોવેગા,
 શીર શેઅરબી ચે બર લખે અહબાબ હોવેગા—મતલુબ.
 બર વકતે નોશ શરખતે શીરી કરો કીયાસ,
 અસગરકી પ્યાસ ઓર અલી અકબર જવાંકી પ્યાસ,
 કાસીમકી પ્યાસ બુલો ન અબ્બાસે અમકી પ્યાસ.
 પાની તો ક્યા ચે પાયે ન નાનો ખુરશકી ખાસ—મતલુબ.
 ખાલી ન જગ્ગો પીતે હુયે જગ્ગો ચે સખીલ,
 હોવે અગર ન પ્યાસ તો કુછ કદરે ઓર કલીલ.
 ભારેબ અય અઝીઝો ચે શરખત હે બે—અદીલ,

પીનેસે ઇસકે શાદ હો દીલ જીસકા હો અલીલ-મતલુખ.
 ખાલી ન જાઓ પીતે હુયે જાઓ યે સખીલ,
 અય સામેઆં આલે પયંબરકે વાસતે.
 આંસુ બહાઓ સાકીયે કૌમરકે વાસતે,
 અસગરકે વાસતે અલી અકબરકે વાસતે.
 શખ્ષીર ઝોર લકરતે શખ્ષરકે વાસતે—મતલુખ.
 હાફિઝ જો ઇસ સખીલસે મદરૂમ રેદ-ગયા,
 વોહ નેઅમતે જલીલસે મદરૂમ રેદ-ગયા.
 યા જાનકર કલીલસે મદરૂમ રેદ-ગયા,
 વોહ બરકતે જઝીલસે મદરૂમ રેદ-ગયા—મતલુખ.

સખીલ નામા. ૪૮

દહેરમેં રયઝે શહે તીશના દહન જારી હે,
 રયેઝ શખ્ષીરકા રયેઝ કરમે ખારી હે.
 રહમતે રખ્ષે અલદ કિનકી તરદદારી હે,
 કિનકો મંજુર ગુનેહ-ગારોંકી ગમખારી હે.
 મોમીનો આઓ જો પાનીકી તલખગારી હે,
 ચશ-મયે રયઝે હુસેન ઇબને અલી જારી હે.
 દીલબરે શેરે ખુદા બાઝુયે શાહે દોસરા,
 જીસકે કબઝેમેં યફુલ્લાકા થા જોર બરા;
 હોથ ઉડતે હેં લોખું હાલ મેં કયા જુગતકા,
 હાથ કટનેપેલી મથકે-ઝીકાં કબજા ન છુટા-મોમીનો.

થા જો હમ-શકતે નળી સીખતે મોહમદકા પીસર,
 નામ થા જીસ મહે અનવરકાં મુખારક અકબર;
 શાહપે સદકે હુવા અરવાજે લઇસે લકકર,
 હે ઉસીકા યે કરમ આજ જમાને બર પર-મોમીનો.
 ખલકમેં કાસીમે નાશાદ સા હોગા ન બના,
 શખકો તો અકદ હુવા સુખહોકો વોહ કલ્લ હુવા,
 બનકે દુલ્હાબી વોહ પ્યાસા રહા પ્યાસાહી ગયા,
 હોઝે કોસરસે વોહ દેતા હે યેહી સખકો સદા-મોમીનો.
 જાનજો શાહકે જયનખકે વફાદાર પીસર,
 જી હશમ લાયકે તાઝીમ યે વોહ રક્કે કમર;
 શૈકસે મામુંપે સદકે કીયા ઉન દોનોંને સર,
 અબ સદા ફેતે હેં જન્મતસે સાગર બરકર-મોમીનો.
 દોનોં મુસલ્લીમકે પીસર યે જો અજબ નેક નીલાદ,
 સુની હોગી જો પડી ઉનપે જહાંમેં ઉશ્તાદ;
 હારીસે નેહસકે હાયોંસે સહી કયા બેદાદ,
 પાની મોમીન જો પીયેં દીલસે કરેં ઉનકી યાદ-મોમીનો.
 વોહ જો માસુમ પીસર શાહકા અલી અસગર થા,
 દુરમલાને ઉસે મયદાનમેં જો જુરમો ખતા;
 તીર હલકુમપે મારા ન કીયા ખૈફે ખુદા,
 જીસકો પાની ન મીલા ઉસને પાની હે દીયા-મોમીનો.
 દુરસા આલમમેં વફાદાર ખુશ અતવાર કહાં,
 ઉસકી તારીફમેં કાસીર હે ફરીશતોંકી જબાં;
 સદકે શખ્ખીરપે હોકર વોહ ગયા સુયે જનાં,

દરે જગતપે ખડા હોડે વોહ કેહતા હે કે હાં-મોમીના.
 શહે કૌનેનકે થે જીતને અચ્ચઝઝા હમરાહ,
 પ્યાસમેં શાહપે સદકે હુયે કયા લીખું આહ;
 હથ તકરોઇગે મોમીન ઉન્હેં હર શામો પગાહ,
 યાદગારી ઉન્હેં હઝરાતકી હે થે વલ્લાહ-મોમીના.
 કમ ન હોગા કબી ફયજે શહે શીરદોસ મુકામ,
 કયું ન હો દાદ-રસી ખલકકી ઉનકા તો હે કામ;
 જો સખીલોંપે હેં ફલ હોંગે વોહ કૌસરપે તમામ,
 અય હસન શાહ પુકારેંગે કે હે ઇજને આમ-મોમીના.

અલ વિદાય-૪૯

અય રાહતે જાને નખી, મહબુબે યઝદને નખી,
 હય હય હુસેન ઇજને અલી, ઉમ્મતકે સુલતાં અલ-વિદાય.
 સર અપના ખર રાહે ખુદા, દશતે બલામેં કર ફીદા,
 રૂખસત તુ હો હમસે ચલા, અય નુરે ઇમાં અલ-વિદાય.
 રંગે મુસીબતમેં તેરે, મગમુમ હોકર દીલ જલે,
 કેહતે હેં રોજો શખ કે અય, શાહે શહીદાં અલ વિદાય.
 અય બાદશાહે બહરૌખર, હમકો ચલા ગમગીન કર,
 કેહતે હેં અબ હમ શોર કર, અય અખરે એહસાં અલ-વિદાય.
 હે મેરા સીના ગમસે શક, એાર દર્દસે હે રંગ ફક,
 હે રોજો શખ દીલપર કલ્ક, દરદોંકે દરમાં અલ-વિદાય.

આતી હે તેરી યાદ જળ, અય સૈયદે વાલા હસળ,
કેહતા હું કર રયાદ તળ, રહમે ગરીબાં અલ-વિદાઅ.
એક સાલ બાદ અજ મેહરબાં, હોવેગા એર્સ અંદર જહાં,
તળ હોંગે હમ શાયેદ કહાં, અય રા-હતે જાં અલ-વિદાઅ.
અય સૈયદે શોહદા મેરી, હે અર્જ અળ તુમસે યેહી,
મેહશરદે દીન હોકર શકી, રખલો બ-દામાં અલ-વિદાઅ.
હોફેઝકી યા શાહે ઉમમ, હે અર્જ તુમસે દમ બ-દમ,
દેખું ન મેહશરમેં અલમ, બેહરે શહીદાં અલ-વિદાઅ.

રીવાયતે પીંડારમ-૫૦.

ગૌહર બે-બહા^ન પંરસે તો ક્યા અજળ, અય મુખાલીશ તેરી
અશમે તરસે,
જળ નહો ફજલે હક બે-સખળ, અબે રહમતલી ગીરતા નહીં હે અબસે.
ફખે આલમકા પ્યારા નવાસા, ધીર ગયા જળકે કરબલમેં પ્યાસા,
મુયે અનહાર ઘોડા ઉઠાયા વહીં, ચીરકર ફાજ સયરે દો-સરસે.
મુંતેશર હો ગઝ ફાજ સારી, આઘ લગજશમેં સળ એક બારી,
શીર સંબલ કરકે આકર અહાતા, કીયે માહે કામીલકા સળને ફખરસે.
ફીરબી એક જસ્ત કર ઇખ્તે હૈદર, ચીરકર નીકલે ફાજે સીતમગર.
જો મુકાબીલમેં આતાથા કરતે ઉસે, દાખીલે નાર તેજે અફરસે.
અલ-ગરજ હાતીરે ગયેબસે તળ, યું નીદા આઘ અય આશીકે રળ,
બખશીશ ઉમ્મતકી મદદે નજર હે અમર, તો નહો કામ તેજો તખરસે.
યે સદા સુનતેહી રખકી સમશીર, ચીર કહા જાલીમોંસે કે બે પીર,

ઝોર કરલો જો કરના હે હાઝીર હે સર, ખાઝ આઝો ન તુમ અપને શરસે.
અલ ગરઝ રોજો આગુરા સરવર, સીજદેમેં અપના કટવા દીયે સર,
હારેઝા ઉસ ઘડીકા લીખું ક્યા ખયાં, કમ ન થા ગમ વોહ પૌમુલ હશરસે

મુનાકિબ-૫૧.

હરદમ હેં મુજકો વીદેં તુમહારા અલી અલી,
હું બે-કસીમેં તુમકો પુકારા અલી અલી.
ઘબરાકે ઇસ જહાંસે આયા ખતંગ હું,
ઇસ મુશ્કેલીમેં હુંગા અવારા અલી અલી.
ઇસ ગરદીશે ફલકને મુઝે કર દીધું અસીર.
મુજકો હે દામે હીસને મારા અલી અલી.
સખ ઉમ્ર કટ ગઇ હે ગુનાહોમેં હસરતા,
નેકીકા કામ કુછ ન સવારા અલી અલી.
ગોરદાબે માસીઅતમેં પડા હું મેં ખરતા હાલ,
ગરદીશને આ મીલાયા દુખારા અલી અલી.
કલ આજીજોંકે આપ હો મુશ્કીલમેં પેશવા,
હમનેલી બેકસીમેં પુકારા અલી અલી.
હમનેસે એક આપને ખયખર ઉલટ દીયા,
અઝદરકો તુમને ચીર ઉતારા અલી અલી.
આદમસે લેકે ખતમે નખી સખકે આપને,
હરએક કામ તુમને સંવારા અલી અલી.
સાયેલકી મુશ્કીલોં કીયે આસાન આપને,

મતલબકો અપને જીસને પુકારા અલી અલી.
મસલાકકી દુઆ કરો મકબુલ શેરે હક,
જુજ આપકે નહીં હે સહારા અલી અલી.

સોઝ—૫૨

આજ રોનેકી મદીનેકે નગરમેં ધુમ હે,
કુચ મસ બસતીમે કરતા સૈયદે મઝલુમ હે.
યેહ ખખર છખને હનીશકો હુમ માલુમ હે,
મુસતકાફે રોઝેપે યેહ કેહતી વોહ મગમુમ હે.
જેશ તાતા સોઝીશે ફરકતમેં ખુ હે આપસે,
શતીમા સુગરા જુદા હોતી હે અપને બાપસે.
જખ મદીનેસે શહે મઝમલુકા લશ્કર ચલા,
ઝોર અખ્યાસે અલી આગે અલમ લેકર ચલા.
બાબા સાહેબ ઉટોંપે અસબાબ તક લદવાતે હો,
શતીમા સુગરાકો ખાલી ધરમેં છોડે જાતે હો.

સલામ—૫૩

ખયેત જન્નતમેં મીલે નઝમેં સલામ અયસા હો,
રોયેં સખ મુજ-રઘ પુર દર્દે સલામ અયસા હો.
હુર જો કબીરપે સદકે હુવા જયનખને કહા,

યા ધલાહી મેરે બેટેકાબો નામ અયસા હો.
 ઇફકે રોજ ચડે દોશે નખી પર જો હુસેન
 સખ ચેહ બોલે કે મુકીમ અયસા મુકામ અયસા હો.
 હો ગયા નકશે નગી મોહરે તુખુવતપે હુસેન.
 મોહર અયસી હો નગી અયસા હો નામ અયસા હો.
 યા અલી કેહકે સંબલ જાતે થે ગીરતે ગીરતે,
 દસ્તગીરી દો-જહાંમે હો તો નામ અયસા હો.
 હુરકી તારીફ જો કી શાહને તો હંસકર થે કહા,
 તુમસા આકા હો તો ફીર કયું ન ગુલામ અયસા હો.
 ખોસા-ગાહે નખવી શીમરને-કી ખરે હીસામ,
 હયેફકી જા હે મુસલમાનસે કામ અયસા હો.
 રોજે આશુરા દુઆ કરતીથી રહે હયદર.
 રાતીમા રાઝી હો અબ્બાસસે કામ અયસા હો.
 દેખ તુ ચલકે મજારે શોહદા જહદ વિકાર.
 હક-તઆલા કરે જવાર હો નામ અયસા હો.

